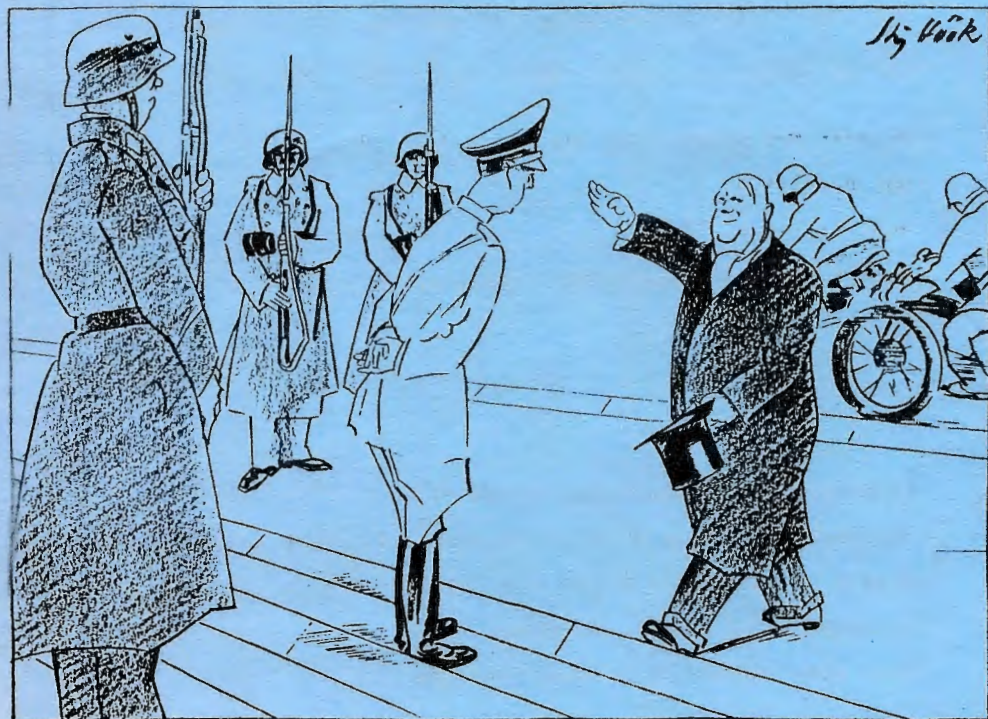

FRAM KAMERATER

mai -83

GHT 29/1 1944

I AUDIENS HOS HITLER

- Jeg er Quisling!
- Og navnet?

Innhold:

Leder: Partiets innretning på arbeiderklassen	3
Innrettinga på arbeiderklassen - fra RU's internblad ...	6
Angående beredskapsdiskusjonen.....	8
Skal vi gå inn for å styrke skall-forsvaret?	9
Sommerleir i år også	11
"Svar " til Kang	11
Svar fra Stålkonstruksjoner	12
Svar til Anton: Er det plass til dagskamp på vårplanen? s	15
KK-VEDLEGG.....NB! NB! NB! NB! NB! NB! NB!	

Frister for innlevering til FK i vår:

Mai nr: 11.5

Juni nr: 13.6

Husk : Helst maskinskrevet. Innlevering på Oktober.

Illustrasjonene denne gang sakset fra:

- Forsiden, side 10 og side 14 er hentet fra BLIX av Kjell Hjern - kr 1
 - Side 7 og baksida er hentet fra SORT PÅ HVIDT - en politisk billedbog af R BROBY - JOHANSEN
- Spør etter bøkene på Oktober Bokhandel!

LEDER: PARTIETS INNRETNING PÅ ARBEIDERKLASSEN.

AKP(m-1) er et arbeiderparti. Hvorfor ??

Flere ganger har ledelsen tatt sjølkritikk for manglende prioritering av jobbinga med arbeiderklassen. Landsmøtet har kritisert manglende prioritering, og på inneværende partiplan er partiets innretning på arbeiderklassen og det faglige arbeidet en prioritert oppgave.

Samtidig med dette veit vi at industriproletariatet utgjør en stadig synkende andel av befolkninga i Norge. Videre innføring av data-teknologi vil også øke denne utviklinga bort fra manuelt industri arbeid. SV-ledelsen trykker boka "Farvel til proletariatet" til sitt bryst og har gjort denne parola til en av sine hovedrettningslinjer for arbeidet.

Grupper som lærere, helsepersonell, intellektuelle blir utsatt for stadig hardere angrep både på levestandard og arbeidsforhold. Funksjonær-gruppene øker i antall. Arbeiderpartiet (i likhet med SV) er stadig mer opptatt av "de NYE gruppene".

Betyr ikke dette at også vi må konsentrere oss om disse gruppene, at arbeiderklassen ikke lenger har den samme betydning i det norske samfunnet?? At det er en nødvendig og riktig utvikling at arbeiderklassen utgjør en stadig mindre Z-andel av partiets medlemmer?

Jeg mener NEI. Sjølsagt skal vi også jobbe med andre grupper/klasser enn industriarbeidere og arbeidere generelt, men vi må jobbe enna hardere for å innrette partiet på arbeiderklassen, på å få arbeidere til å utgjøre en større andel av partiets medlemmer.

Arbeiderklassens historiske betydning - som den eneste virkelige revolusjonære klassen, den eneste som kan knuse all undertrykking - er ikke endra siden Marx og Engels skreiv "Manifestet". Klassens sammensetning, størrelse mm har endra seg, og vil fortsatt endres, men det er ikke det som avgjør dens betydning. Marxismen har vist at arbeiderklassen er den eneste som kan styrte borgerskapet og opprette det klasseløse samfunnet. Derfor er arbeiderklassen viktig, derfor må vi hele tida vurdere vår politikk, medlems sammensetninga o.l. mhp arbeiderklassen.

Uten en solid andel arbeidere i partiet vil vi bli stående utafor når klassen kommer i bevegelse. Vi vil lett vakle i forhold til strømninger innfor arbeiderklassen og for politiske tendenser i folket som helhet.

Vi må analysere kalssenes utvikling i Norge. Vi må studere endringene i sammensetninga av arbeideklassen, hva betyr de - hva vil økt bruk av Data bety ?? Har den generelle økingen i utdanningsnivå hatt betydning for arb. klassens slagkraft - har den tappa klassen for viktige (alle?) lederemner??

Dette må vi studere/vurdere, men ut fra det jeg mener vi alt veit om arb.klassens betydning må vi idag jobbe for å rekruttere flere arbeidere , kjempe for at de som idag er i proletariatet blir i partiet og i klassen.

Hvis vi er enige om betydninga av arbeiderklassen feint generellt, er det bra , men ikke nok. For alt er ikke bare bra sjøl om vi er arbeidere. Vi har idag mange tillitsmenn/kvinner i partiet, tildels med store/viktige tillitsverv. Disse blir hele tida utsatt ofr et press fra borgerskapet. Dette presset påvirker også resten av partiet. I NKP utvikla de faglige tillitsmennene seg til å nærmest bli en "stat i staten". Det er sjølsagt en fare for at det skal skje hos oss også. Derfor må vi være obs på den politiske linja. Fører vi en revolusjonær politikk eller er vi bare revolusjonære i navnet og setter en reformistisk politikk ut i livet??

Ut fra vår manglende verving i proletariatet, og tildels menglende kamp med kamerater som vil gå over i småborgerskapet, må vi også stille spørsmål om hvor dypt vår forståelse for arbeiderklassens betydning egentlig stikker. Er arb.klassen lidende , er det så "hardt" at mange ikke klarer det? Må vi ha intellektuelle utfordringer i arbeidet ?? Skal vi bruke hjernen vår for jobb/arbeidsgiveren eller for arbeiderklassen??

Er det nok at vi "ordner og fikser" for folk, trenger vi ikke vanlige arbeidere som medlemmer? Trenger vi ikke deres hjelp til å legge opp de politiske linjene?? Vi de skape problemer for oss, for avdelinga? Kanskje de er uenige i den linja eller den praksisen vi har som tillitsmenn ? Kanskje klarer vi ikke følge den oppsatte planen, ja kanskje det ikke engang er nok å ta innledningene "på sparket" lenger hvis vi får med nye folk?

Jeg trur vi må tenke gjennom dette. Hvorfor verver vi ikke, og hvorfor forlater endel kamerater (spes. fra arbeiderklassen) partiet relativt raskt ? Heldigvis er ikke bildet så svart som det kan virke. Det sist året har det blitt verva endel arbeidere i vårt distrikt. Dette må stå som en utfordring og en spore til oss alla. Vi trenger flere, mange flere arbeidere i partiet.

Til slutt. Dette er en diskusjon som er viktig for hele partiet, ikke bare for oss i arbeiderklassen. Avd. som organiserer folk som ikke er i arbeiderklassen må diskutere betydninga av arbeiderklassen. Legger vi for mye vekt på arb.klassen?? De må også diskutere hva de kan gjøre mhp partiets innretting på arb.klassen. Det betyr ikke at lærere først og framst skal jobbe med å rekruttere vaktmestere og rengjøringsassistenter eller utvikle politikk for dem. Men tidligere har slike avd hatt ansvar for å selge KK og dele ut løpeseddler ved spesielle industriarbeidsplasser. Kan dette gjentas? Det er vel også slik at de fleste arbeidere i Noreg bor. Dvs vi kan finne dem i boligområdene. KK-salg og anna politisk arbeid i boligområdene er viktig

for å rekruttere arbeidere. Hva kan dere gjøre med det??

Trygve, på oppdrag fra DSAU

Diskusjonen som skal gjennomføres i alle avd. i vår, skal ta utgangspunkt i følgende materiale:

- Notat om partiets innretting på arbeiderklassen (bilagtil TF august -82)
- Det kommunistiske Manifest (Marx og Engels)
- Leder fra Røde Stjerne, organ for RU (står i dette FK)
- Leif's innlegg i FK-mars (j.fr. også vedtak fra Distr. årsmøtet fra FK)

Frivillig::

- Røde Fane nr 7/80 og 3/81
- De 2 siste nr av Materialisten (en debatt om Hernes Kolbjørnsens og Knutsens bok om Klassestrukturer og klasseskiller i Norge.)

Avdelingene må levere rapport fra diskusjonene (med eventuelle vedtak: Hva ska dere gjøre ?) i Juni.

Spørsmål til diskusjonen:

1. Er arbeiderklassen den ledende klassen i Norge i dag ? Ev. hvorfor/ hvorfor ikke.
2. Er utviklinga med en synkende arbeiderklasse andel i vis av medlemmene i partiet en trussel mot partiets eksistens som revolusjonært (arbeider) parti.?
 - A) (for avd i arb.klassen)

Hva må gjøres for å snu utviklinga mhp arb.klasse andel ? Er det idag mulig for dere å rekruttere arbeidere ? Hva er det største hinderet for å rekruttere?

Hvor stor betydning har feilaktige linjer i krisepolitikken / manglende utvikla krisepolitikk for manglende rekruttering ? (j.fr. Leifs artikkel i FK i Mars)
 - B) (for avd "utafor " arbeiderklassen)

Hva skal avd utafør arbeiderklassen (lærere, universitet, ~~xxxx~~ osv.) gjøre for å styrke partiets innretting på arbeiderklassen ??

INNRETTINGA PÅ ARBEIDERKLASSEN - FRA RU'S INTERNBLAD.

Under bemærningsdiskusjonen ble det reist en debatt som lenge har stått i organisasjonen: Hvilken ungdomsgruppe skal RU innrette arbeidet mot? Alle var enige i at innrettinga på den videregående skolen med hovedvekt på gymnasa har vært riktig. Men begrunnelsen var forskjellig. Noen la størst vekt på at på gymnasa går elevene i 3 år, mens andre la hovedvekt på at det der er større politisk interesse enn blandt noen annen ungdomsgruppe. Men noen mente også at vi likegodt kunne prioritere yrkesskolene og oppnå de samme resultatene. Dette er en viktig uenighet som vil ha stor betydning for hvordan vi tenker oss Röd Ungdom i åra framover. Jeg skal derfor legge fram mitt syn.

Med den økonomiske krisa som nå blir stadig verre, så vil også klasse og sosiale skiller blant ungdommen tre klarere fram. Vi vil få en stor gruppe arbeidsledig ungdom som vil føle at dette samfunnet ikke har noe å gi dem. Arbeiderungdommen vil bli pressa av lønnsnedslag og trua av arbeidsløshet. Ofte finner vi disse ungdommene på fritidsklubbene og på gata.

Vi vil også ha en stor gruppe skoleungdom, spesielt gymnasiaster, som etter skolen vil stå bedre rusta med muligheter for jobb hvis de tar videre utdanning. En stor del av gruppa kommer fra det intellektuelle småborgerskapet. Noen mener da utifra dette at RU nå i større grad må prioritere arbeidet blant den ungdommen som er mest undertrykt, arbeidsløse og arbeiderungdom. Det er denne ungdommen som kjenner undertrykkinga på kroppen og som utifra dette ønsker forandring av systemet.

Men her stemmer ikke teorien med dagens virkelighet. Det er et faktum at vår framgang kan spores tilbake til gymnasprioriteringa og at vi i mye større grad får gjennomslag for våre ideer der enn blant arbeiderungdommen og arbeidsløse. Jeg tror hovedårsaken til dette er sånn: Skal du ta skrittet og bli med i en organisasjon som har på programmet væpna revolusjon og sosialisme, så krever det kunnskap om samfunnet som historie, filosofi, ideologier osv. Men denn kunnskapen kan du ikke få uten at du setter deg ned og leser bøker. Og nettopp dette er arbeiderungdommens og de arbeidsløses svake side, mens det er gymnasiastenes og de intellektuelle småborgerskapets sterke side. Dette tror jeg er hovedårsaken idag til at RU etter en stund har problemer med å holde på arbeiderungdom. (Og her tenker jeg ikke på sjölproletariserte gymnasiaster).

Altså krever organisasjonen i praksis at du er teoretisk og intellektuelt interessert. Dette er årsaken til at gymnasiastene utgjør en stadig større og mer stabil del av organisasjonen. De utvikler seg også raskere som ledere i RU.

Her står ofte motsetningene, og jeg synes at mange i denne debatten lukker øya og henfaller til "følelser" i ønsket om at vi skal og må bli flere Arbeiderungdommer i Röd Ungdom. Dette har også delvis ført til en sjølfornektende holdning blant våre gymnasiaster: "Vi kommer fra småborgerskapet og borgerskapet. Vi er de ressurssterke ungdommene. Er det oss RU skkal slåss for?" og så blir konklusjonen at vi må innrette oss på den "virkelige undertrykte ungdommen".

Slike holdninger er svært uheldige. I verste fall kan det føre til dårligere arbeid blant gymnasiastene og det vi har oppnådd kan bli rasert. I stedet for slike holdninger bør folk være stolte over å hatt et annet klassestandpunkt, at de har bestemt seg for å slåss for de undertrykte i den 3. verden, og for den ungdommen som bär hardest ramme av krisa. At de bruker sin kunnskap om samfunnet til å forandre samfunnet og ikke tilpasse seg det. Vi må se på oss sjøl som ledere blant ungdommen, og så får vi på lengre sikt prøve å utvide arbeidet til også arbeidsløse og unge arbeidere. Likevel tror jeg at gymnasarbeidet alltid vil utgjøre den viktigste delen av Röd Ungdoms arbeid.

Jeg håper at dette innlegget kan starte en debatt om disse sakene fordi det er av stor strategisk betydning for hvordan vi tenker og for Röd Ungdom i åra framover.

Karl

Borgerligt åndsliv.

ANGÅENDE BEREDSKAPSDISKUSJONEN.

I TF-materialet til Beredsskapsdiskusjonen kan vi lese følgende:

"Arbeiderklassen, den største klassen, den mest utnyttede, men dæmtidig også den best organiserte (!!) klassen - hvilken framtid har den under et lydrike Sovjet? Hardere utbytting, hardere undertrykking --- Dette veit den norske arbeiderklassen og derfor vil den også utgjere ryggraden i motstandskampen".

Er det ikke denne typen firkanta analyser som partiet nå forsöker å kvitte seg med? Dette er ønskedrømmer i marxistisk språkdrakt. Jeg trudde vi nå skulle få en beredskapsdiskusjon for å ta alvorlig på mobiliseringen av arbeiderklassen (og oss sjöl) mot den kommende storkrigen.

Undertrykking avler motstand - javel. Men det er et langt sprang herfra til den slutningen som TF trekker. Det finnes mange former for motstand (pasifisme f. eks) og ryggraden kommer litt an på hodet som sitter på toppen - om vi går Milorgs eller folkekrigens vei. Også under forrige krig var arbeiderklassen den største, mest utbytta ... osv, men motstandskampen var i all hovedsak borgerlig.

Dersom vi sakt ha framgang under en okkupasjon, så er vi nödt til å jobbe for å vinne oppslutning om vår linje for folkekrig. Vi er nödt til å jobbe for å bryte ned den folkefiendtlige pasifismen som NTA og andre likesinnede "freds"organisasjoner sprer, og vi blir nödt til å bekjempe det massive samarbeidskjøret som vi kommer til å höre fra borgerskapet og ikke minst mot LO, s "ansvarlig holdning".

Dette må jo være noe av vitsen med beredskapsdiskusjonen, og da er det farlig å tro at vi får med oss flertallet av det norske folket i utgangspunktet.

I Trondheim er det 200 medlemmer i Trondheimsavd. av NTA, iflg. formann Handvin (i arb. avisa) Vi burde altså være sterke nok til å hamle opp med dem i propagandakrigen på lokalplanet. Vent ikke på okkupasjonen. Benytt borgarpressa mens du har anledning.

Jeg henstiller til alle medlemmer om å delta i den offentlige freds- og sikkerhetsdiskusjonen.

Per

MATERIALE
TIL
DISKUSJONEN
OM
BEREDSKAP.

DS

April - 83

Oversikt over tilleggs materiale til beredskapsdiskusjonen fra DS.

Ad spm.1 i diskusjonsopplegget:

- a) Trøndelag som strategisk nøkkelområde
- b) Forsvarets oppbygging generelt og Trøndelag spesielt
- c) Angrepet på Trøndelag - et krigsspill - premisser og begrensninger
- d) Svakheter iforsvaret av Trøndelag og våre krav til styrking av forsvaret.
- e) Ordforklaring

Ad spm 2 i diskusjonsopplegget:

- f) Oversikt over oppslutning i valg for de revisjonistiske partiene,
- g) Oversikt over revisjonistenes posisjoner og innflytelse i fagbevegelsen i Trondheim m/kommentarer
- h) Oversikt over medlemstall i de viktigste masseorganisasjonene med kommentarer.
- i) Oversikt over tilslutning til Solidaritet Norge-Polen i Trondheim
- j) Oversikt over fredsbevegelsen i Trondheim med kommentarer.

a - j går ut i et eks til alle medlemmer.

I tillegg til styrene/laga:

- Skriv om innretninga på diskusjonen (prioritering), rapport frister, samt kommentarer til oppfølgings punktene a - g på s 16 i TF - bilaget
- En framstilling av de viktigste linjemotsigelsen og spm. som er reist så langt i diskusjonen.
- Eget rapportskjema over hvor mange som er mobilisert i den enkelte p. avdeling.

ad a) Trøndelag som strategisk nøkkelområde.

NB: En presisering om tall og militære opplysninger: Kun åpne, skriftlige kilder er brukt i dette materialet.

I denne framstillinga vil vi dels se på Trøndelag og Midt-Norge som en enhet og dels konsentrere oppmerksomheten om Sør-Trøndelag og Trondheim. Militært og strategisk er landsdelen en enhet. Som midtpunkt og bindeledd mellom N-Norge og S-Norge, så vil kontroll over Trøndelag være helt avgjørende for en angriper. Trondheim som senter i regionen såvel økonomisk, administrativt, militært som kommunikasjonsmessig står helt sentralt. Spesielt viktig er Trondheims betydning og muligheter som havn. Det var ikke tilfeldig at Hitler -Tyskland pekte ut Trondheim som sin maritime hovedbase ("Festung Norwegwn") hvor bl.a det storstilte Dora anlegget inngikk.

Inntil 1970 hadde ikke Sovjet sjøstridskrefter til å gjennomføre en stor stilt invasjon langs norskekysten. Inntil da var N-Norge, i den grad det var aktuelt, den mest utsatte del av Norge. Etter 1970 har vi vært vitne til en kolossal Sovjetisk styrkeoppbygging, ikke minst av marineenheter på bl.a Kola.

I heftet "Krig i Norge " heter det på s. 15 at "Trøndelag er et langt viktigere område enn Troms". Dette er en oppfatning den norske forsvarsledelsen med statsråd Sjaastad i spissen ikke deler. Det framgikk tydelig av forsvarsministerens nylig avgitte uttalelser (bla. gjengitt i Adressa) hvor han tviholder på den reaksjonære tesa om N-Norge som vårt strategis viktigste område.

Likevel er det klart at det såvel innafor forsvarsledelsen som i toneangivende Nato kretser er en voksende erkjennelse av Trøndelags strategiske betydning. Dette framgår bl.a. av det faktum at flere store Nato øvelser, fra Team-Work til årets Viking i Rørostraktene (den første i innlandet) har vært lagt til regionen. I tillegg kommer plasseringa av de amerikanske forhåndslagrene i N-Trøndelag.

Det virker m.a.o. iallefall innafor deler av Nato som om man innser at N-Norge lett vil kunne falle og at forsvarslinja flyttes fra Indre Troms og Skibotndalen og til Trøndelag.

Men hverken Nato eller den norske forsvarsledelsen er villig til å trekke de nødvendige tiltak for å kunne møte en slik situasjon. Det framgår bl.a av at det ikke eksistere planer om stående styrker i Trøndelag og at planene om å overføre feltbrigaden i IR 13 med Steinkjer som standkvarter fortsatt står ved lag.

ad b)

DET MILITÆRE FORSVARET I NORGE:

Det mil. forsvaret består til enhver tid av ca. 35.000 personer:

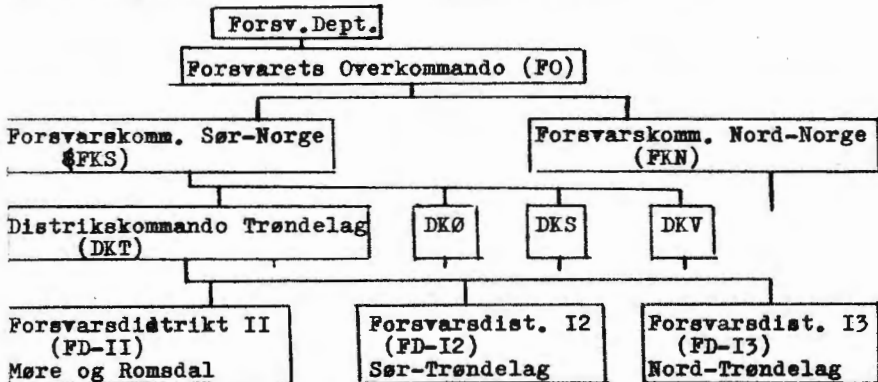
Vernepliktige/ vervede: 12.000
 Befal/ Offiserer: 13.000
 Sivilt ansatte: 10.000

Hvert år innkalles ca. 25.000 til sesjon, av disse blir ca. 30 % fritatt for militærtjeneste, resten ca. 17.500 fordeles slik:

Hæren: 6.000
 Luftforsvar: 3.000
 Sjøforsvaret: 3.000
 Heimevernet: 5.500

Mobiliseringshæren består av ca. 205.000:

Feltavd: 80.000
 Lokalforsvarsavd: 40.000
 Heimevernsavd: 85.000

Skjematisk framstilling av forsvarets oppbygging:

DKØ, DKS og DKV er Dist.kommandoene for Østlandet, Sørlandet og Vestlandet. Skjemaet viser oppbyggingen av forsvaret ned til Forsvarsdist.nivå bla for FD-I2.

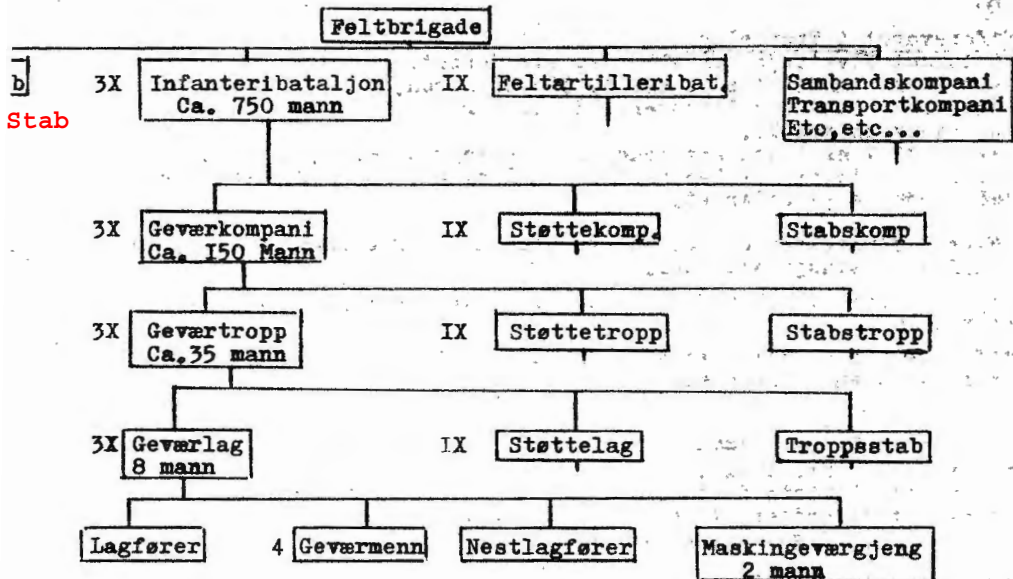
Hvert av forsvardsdistriktene skal stille en feltbrigade ved mobilisering.

Den skjematiske framstillinga som er satt opp gjelder for hæren, for Luftforsvaret og Sjøforsvaret er det uendel forskjeller.

ad b)

Skjematisk framstilling av en Feltbrigade:

(Hvert Forsvarsdistrikt skal sette opp en Feltbrigade ved mobilisering. Ca. 5.000 mann.)

ac)e)

Militære betegnelser:

(Se: "Geriljakrigføring i Norge" Okt. S. 172-179)

ABC-våpen: Forkortelse for atomvåpen, bakterologiske våpen og kjemiske våpen.

Artilleri: Fellesbetegnelse for forskjellige typer kanoner og haubitsere, ikke rekylfrie. Selvdrevet eller tauet.

Divisjon: Militær avd. Norge: 15-20.000 mann, kan bestå av 2-4 brigader og støtteenheter. Sovjet: II-I^a, 000 mann

Intendantutstyr: Utstyr som ikke er av våpenteknisk karakter. Eks. Uniformer, ski, ryggsekker, ol. Unntatt er mat.

Luftlandetropper: Avd som er spesielt trent og utrustet å fraktes og angripe luftveien. Landsettingen kan skje ved helikopter og transportfly eller ved fallskjermstlipp fra samme typer fly.

Marineinfanteri: Soldater som er spesielt utrustet og trent for å angripe sjøveien. Har oftest spesielle kjøretøyer og landgangsfartøyer.

MERK: Samme betegnelse har ofte litt forskjellig betydning i forskjellige land, et norsk kompani er ca 150 mann, mens det i Sovjet er på ca 100 mann.

ad b)

Luftforsvaret i Trøndelag:

På Ørlandet Flystasjon er det idag stasjonert:

En skvadron Starfighter Jagerfly, 338 Skvadron,
en skvadron redningshelikopter, 330 Skvadron,
Orion overvåkningsfly.

I nær framtid skal det stasjoneres en skvadron F-16 jagerfly,
Radarovervåkningsflyet E-3 Sentry (del av sk. AWACS-Systemet) skal
delvis baseres på Ørlandet.

På Værnes Flystasjon er Luftforsvarets skole og øvingsavdeling, kun
øvingsfly er stasjonert der.

Røros har sivil flyplass, jagerfly landa der under NATO-øvelsen
vinteren -83.

Luftforsvarets varslingsanlegg: Gråkallen, Lorang C pluss Omega.
Luftkrigsskolen i Trondheim.

Sjøforsvaret i Trøndelag:

Hovedkvarter i Trondheim.

Kystvernartilleriets fort i innløpet til Trondheimsfjorden.

Marineenheter: Ubåter, torpedobåter, kanonbåter, mineleggere,
minesveipere, fregatter, korvetter.

NATO-anlegg i Trøndelag:

Varslings og radaranlegg: NADGE-systemet, Lorang C, Omega.

De amerikanske forhåndslagrene i Nord-Trøndelag, tyngre materiell
for en brigade.

Forsyningsanlegg/ tankbase på Nordstättland, sørvest for Namsos.

Ad c) Et tenkt angrep på Trøndelag

Premisser og begrensninger:

I dette tenkte angrepet som her legges fram er opplysningene om de sovjetiske styrkene henta fra heftet "Krig i Norge". Opplysningene om de norske forsvarsstyrkene er dels fra heftet og dels fra andre åpne kilder. Det er mangler og svakheter i dette materialet. Vurder det kritisk og kom med kommentarer og endrings/tilleggsforslag.

I dette bildet forutsettes det at den norske regjering sender ut en klar mobiliseringsordre med 2 dagers varslings tid. Angrepet er tenkt som et re-int konvensjonelt angrep bruk av abc-våpen trekkes m.a.o. ikke inn. Konkretiseringa på Trøndelag er i så måte i tråd med eksemplet i heftet.

Det er to åpenbare begrensninger i dette tenkte angrepet. For det første at bruk av abc-våpen utelates og for det andre at det norske borgerskapet sender ut en klar mob.ordre og står på den. Sannsynligheten for kapitulasjon enten før eller etter bruk av f.eks taktiske a-våpen er absolutt tilstede, men i dette tenkte eksemplet velger vi å se bort i fra det.

Sjølve angrepet:

Vi går inn D-dag om natta. En sovjetisk marinestyrke bestående av en krysser, tre jagere, åtte fregatter, seks korvetter pluss ubåter med tilsammen 2500 man er på vei inn mot Trondheimsfjorden. De utsettes for bombing fra lufta av norske F-16 jagere. En sovjetisk fregatt senkes, 2 av våre fly skytes ned. Fiendtlige jagere tar opp kampen i lufta.

Inn i Trondheimsfjorden møter marinestyrken motstand fra Brettingen og Hysnes fort. Et fl jagerskip senkes. Kystforta er sprengt inn i fjellet og er n ærmest uintagelige festninger fra sjøsida. Omfattende bombing fra fly og ilandsetting av marinejegere nedkjemper forta Seint på D-dag klapper de sovjetiske styrkene til kai i Trondheim uten å møte motstand. I tillegg til de nevnte tap er en ubåt og 2 korvetter satt utafør enten av miner eller torpedobatteriet på Sørviknes.

Ørlandet er bomba, Værnes er satt ut av funksjon av sovjetiske luftlandestyrker. De norske luftforsvarsstyrkene, dvs jagerskvadronen med F-16 flya og luftartilleriet er nedkjepa. 2 norske marinefartøy, en fregatt og en kanonbåt er senka i kampene i Trondheimsfjorden. Dermed er skallforsvaret av Trønderlag brutt sammen allerede D-dag.

Ad c) forts.

Med 2 dagers varsling og kun en mobiliseringshær, vil bare deler av mob.hæren i Trøndelag være operativ på D-dag. Årsaken til at mob. går tregt skyldes i tillegg til svakheter ved mob.ordninga, fiendtlig sabotasje av sentrale kommunikasjonsmidler, samt en panikkarta og kaotisk sivil evakuering fra de store byene. Sjøløm fi besetter Trondheim by og forbereder mottak av forsterkninger, så er byen som bruhode fortsatt for svakt. Feltbrigaden i IR 12 med støtte av feltartilleri og en mindre stridsvogn enhet går derfor mot Trondheim D-dag + 1. Framrykkinga vanskeliggjøres og forsinkes av kraftig bombing fra sovjetiske jagerfly og p.g.a. masseevakueringa fra byene. Feltavdelingenes mangel på anti-luftskyts gjør dem svært sårbare.

Samme dag er det kamper rundt Værnes lufthavn mellom en lokal-forsvarsbataljon i IR 13 og sovjetiske luftlandestyrker. Seint på D-dag + 1 ankommer fi troppeforsterkninger fra 77 Garde divisjon samt tyngre våpen og forsyninger Trondheim. Store deler av den sivile norske administrasjonen er allerede tatt i forvaring. Enkelte av våre militære avdelinger har overgitt seg og andre er nedkjempa.

Flere utviklingsmuligheter er tenkelig videre i dette tenkte angrepet, men med et fi bruhode i Trondheim og det norske øskallforsvaret nedkjempa, så vil kampene på de indre linjene før eller seinere avgjøres i sovjetisk favør. Dette forutsetter sjølsagt at økkupasjonen har gått helt eller delvis etter planen i resten av landet.

Ad d) Svakheter i forsvaret av Trøndelag og våre krav til styrking av dette forsvaret.

Det angrepet vi har framstilt ovafor er prega av at vi fortsatt er amatører på dette området. Eksemplet er likevel godt nok til å illustrere de viktigste svakhhetene ved invasjonforsvaret generelt og i Trøndelag spesielt!

- 1) Kystfortas manglende evne til å motstå angrep fra luft og land. Nærforsvaret og antiluftskytsset er for dårlig.
- 2) Den raske nedkjempinga av flyplassene avslører det elendige flyplass forsvaret vi har.
- 3) Svakheten ved at vi ikke har stående styrker i Trøndelag, samt våre nåværende feltavd. og lokalforsvars avd forelda og mangelfulle utrustning.
- 4) Det elendige sivilforsvaret fører til kaos og panikk blant sivilbefolkninga.

Ad d) forts.

Dermed er vi framme ved spm. om hvilke krav vi i første rekke skal stille til styrking av forsvaret i Trøndelag:

1. Stående styrker i Trøndelag

Trolig rett å stille krav om en stående feltbrigade (5000 mann) basert på vernepliktige soldater. Samt gå imot overføring av mob. brigaden i IR 13 til N-Norge.

2. Styrk flyplassforsvaret med rakettsystem.

Det som vurderes av Storting og regjering i dag er det amerikanske Hawk-systemet. Det franske Roland systemet er også inne i bildet.

3. Styrking av kystforsvaret.

Samtlige kystfort må bemannes til enhver tid. Av de 36 kystforta vi har i Norge, er kun $\frac{1}{2}$ bemanna til enhver tid. For Trøndelags vedkommende betyr dette krav om fast bemanning av Brettingen fort. Dessuten må vi kreve bedre nærforsvar og antiluftskyts.

4. Styrking av den sivile beredskapen - Bygging av ABC sikre bomberom. I dag dekker bomberomma kun 10% av Trondheims befolkning.

Den politiske/sivile delen knytta til spm. 2.

Målsettinga vår er å kunne legge fram fakta-materiale for å få en politisk vurdering av situasjonen i forhold til spørsmålet om hvor sterkt de åpent pro-sovjetiske, revisjonistiske og pasifistiske strømingene står i Trøndelag, med utgangspunkt i : a) de politiske partia, b) fredsbevegelsen, c) fagbevegelsen og andre masseorganisasjoner, og samtidig å forsøke å vurdere de samme organisasjoner i forhold til spørsmålet om patriotisme og forsvaret av sjølråderetten.

Det vi kan legge fram idag er ufullstendig og er prega av mangelfulle undersøkelser. Etersom vi ønsker å få et så konkret faktamateriale om dette som mulig oppfordrer vi laga til å komme med skriftlige kommentarer og opplysninger.

ad f)

Oversikt over politisk oppslutning i valg (fylkes- og kommunevalget 1979 og Stortingsvalget 1981) for de revisjonistiske partiene.

	kom-79	fylke-79	St.ting-81
NKP(S-T)	506	743	546
NKP(N-T)	170	494	306
SV(S-T)	5636	6195	9411
SV(N-T)	1869	2215	3266

NKP ble representert i kun en kommune, Namsos, men partiet har relativt sterke lag i Namsos, Verdal, Levanger, Trondheim og Orkdal.

SV har 19 representanter i kommunene i S-T, og 11 i kommunene i N-T. (bl.a. 6 i Tr.heim, Hemne, Orkanger, Røros, Midtre Gauldal og Namsos, Levanger, Verdal, Stjørdal, Steinkjer, Verran.)

Oversikt over framgang/tilbakegang i % for "sos.-blokken" fra Stortingsvalget i -77-81 i S.-Trøndelag.

NKP: 0,45,- 0,37 = -0,08%

SV: 5,4 - 6,3 = +0,9 %

DNA: 44,5 -39,0 = -5,5 %

RV: 0,9 - 1,05 = +0,15%

Ellers kan nevnes at Høyre har hatt en framgang fra 21% til 29%, og Fremskrittspartiet fra 1,3% til 3,2%.

Hva forteller dette materialet oss?

Det ekstremt pro-sovjetiske partiet NKP har en relativ sterk tilbakegang i valg på nesten 200 stemmer fra fylkestingsvalget i -79 til Stortingsvalget i-81.

SV har framgang på over 3000 stemmer fra -79 til -81. SV skummer altså fløten av fredsbevegelsen og de pasifistiske strømningene.

DNA har relativt stor tilbakegang, 5,5% fra -77 til -81.

NKP har imidlertid større politisk innflytelse enn på det partiets størrelse og oppslutning i valg skulle tilsi:

adg)

Oversikt over revisjonistenes innflytelse i fagbevegelsen i Trondheim.

Jern og metall avd. 12:

Liten eller ingen organisatorisk innflytelse.

Klubbformann på Stålkonstr. i -82: Aksel Skjelbred NKP

Venstresosialdemokratisk fløy i avd.-styret under revisjonistenes innflytelse.

Bygning:

Her står tradisjonelt SV og NKP sterkt.

Harald Skjetne, formann og ex SV

Stein og jord: Hilmar Sæther NKP

Moen SV

Bygningsseksjon: Tofte ex SV nå DNA

Transport:

Asbjørn Høyås SV og nestformann i samorg.

Jernbaneforb. :

Ove Dahlsheim DNA ex NKP.

Arb.mannsforb. :

Odd Olsen SV

De tre sistnevnte er de fremste representantene for den pro-sovjetiske fløya i samorg.

Her mangler vi opplysninger, spesielt om stat og kommune, hvor SV sin opslutning i mellomlag er stor og hvor de i alle fall på landsbasis sitter med sentrale posisjoner i f.eks. et forbund som NTL. Aktive tillitsmenn med tilknytning til NKP finner vi muligens bare innafor bygning i dag, utenom en enslig ungdom i Jern og Metall. Men Ove Dahlsheim, DNA er NKPer så god som noen.

I samorg har vi et skoleeksempel på at NKP sin politiske innflytelse er langt større enn partiets størrelse skulle tilsi. Pro-sovjetismen står skremmende sterkt. Det er nok å minne om at man aksepterte NKP si parole 1. mai "Stopp hetzen mot Karmalregimet " for 2 år sida, at faglige tillitsmenn fra SV i samorg nekta å bøye seg for partiet da det ble brudd med DNA/NKP 1. mai for 3-4 år sida. Flesteparten av de sentrale SV-erne i fagbevegelsen i Trondheim har forøvrig forlatt partiet og gått inn i DNA eller står fram som "uavhengige". Samorgs lunkne holdning til Polen og SNP er andre eksempler.

ad h)

Oversikt over medlemstall i de viktigste masseorganisasjonene.

LO: (S-T) ca. 50000
(N-T) ca. 20000

Norges jeger og fiskeforbund: (S-T) ca. 4000
(N-T) ca. 3500

Sør-Trøndelag idrettskrets: 50162 menn (derav 18593 gutter)
32674 kvinner (derav 14705 jenter)
+ ca. 20000 innen bedriftsidrett

Trondhjems turistforening: 6000

De frivillige skytterlag: ?

Denne oversikten er tatt med for å vise størrelsen på de viktigste masseorganisasjonene. Vi mangler tall for skytterlaga. Vi veit forholdsvis lite om den klassemessige sammensettinga av f. eks. idrettsbevegelsen. Fra historia veit vi at arbeideridrettslaga i Trondheim var viktige patriotiske sentra under forrige krig og at idrettsboykotten var nærmest 100%. Når det gjelder jeger og fiskeforeningene (23 i S-T) så kjenner vi til en undersøkelse som viser at arbeiderklasseandelen blant jegere er relativt høy. Den typiske jeger er m.a.o. ingen borger.

ad 1) Oversikt over tilslutning til Solidaritet Norge - Polen
i fagbevegelsen i Trondheim.

Tilslutta fagforeninger/klubber:

- TMV (jern og met)
- Ståltangen (jern og met)
- Stålkonstruksjoner (jern og met)
- Ila Lilleby (kjemisk)
- Rockwool (kjemisk)
- Friogrill (NNN)
- Telemontørene
- Norges Geol. unders. NTL/avd
- Sykepleierforbundet - lokalavd.
- Fysiokjemikerforeninga
- Trondheim kjemiske industriarbeiderforening
- Grillstad (NNN)
- Ranheim (papir)

SNP i Trondheim har gjennom disse 13 innmeldte klubbene/foreningene en kollektiv tilslutning på ca 4000 medl. I tillegg kommer ca 80 individult tilslutta medl. På landsbasis er ca 180 klubber/fagforeninger og samorganisasjoner innmeldt og ut av disse talla kan man trekke at ca hver 10 LO-medlem er med i SNP. For Trondheims vedkommende ligger vi noe under dette tallet. Vi veit også at et stort antall klubber og foreninger har fatta skarpe uttalelser mot Sovjets krigføring i Afghanistan og mot USA sin innblanding i Mellom-Amerika. Tilsammen peker dette på en viktig tendens i fagbevegelsen, en strømning som er anti-imperialistisk og for et forsvar av den nasjonale sjølråderetten.

adj)

Oversikt over fredsbevegelsen i Trondheim.

NTA: Styre: formann Ivar Hundvin (postmester, 1.plass på Venstrelista)

Ellers representanter fra DNA,SV og V. Ingen fra NKP. SV og V

dominerer.

antall medlemmer: 200 (!)

Kvinner for fred: ca. 20

Lærere for fred ()

FMK ()

Forøvrig er Forhåndslagringsaksjonen NKP-styrt.

Den tallmessige tilslutninga i org. NTA er gledelig og forbausende lav. Dette ble da også uttrykt i et intervju i Arb.Avisa som et stort problem av den nylig valgt lederen av lokallaget, postmester Ivar Hundvin, nylig nominert som nr. 1 på Venstres kommunvalgliste. Venstre er forøvrig det partiet som klart dominerer Trondheimsstyret, fulgt av SV og DNA. Om andre partier er representert har vi ingen oversikt over. Men ingen kjente eller fremtredende NKP-medlemmer sitter istyret.

Et par av våre partifolk jobber nå i NTA.

Den tallmessige tilslutninga til andre fredsorganisasjoner kjenner vi ikke eksakt, men de er alle relativt små. Den SV-dominerte "lærere for fred" har visstnok en del vind i seila.

Det typiske med den organiserte fredsbevegelsen i Trondheim er at arbeiderklassen (også tillitsmannssjiktet!) glimrer med sitt fravær i ledelsen. I NTAs styre f.eks. sitter det ingen ledende faglige tillitsmenn i byene.

TOM SIDE

SKAL VI GÅ INN FOR Å STYRKE SKALL-FORSVARET.

I debatten om styrking av forsvaret har vi til nå lagt hovedvekta på å fremme krav til styrking av dybdeforsvaret, med sikte på å øke mobilitet og slagkraft. I hovedsak mener jeg det er rett å holde fast ved denne prioriteringa. Likefult mener jeg det finnes en tendens til å undervurdere og nærmest avskrive skallforsvaret også i vår propaganda. Det er klart at ethvert forsvar av nasjonen fra den borgerlige hærens side, enten det skjer på de ytre linjer (skallforsvaret) eller på de indre linjer (dybdeforsvaret) forutsetter en politisk vilje hos borgerskapet til å mobilisere til forsvarskamp. Skal vi stille krav til det borgerlige forsvaret, må vi også gå inn for å styrke skallforsvaret.

Pr. i dag består vårt skallforsvar av de stående styrker i nord, våre jagerfly, marineenheter og kystfort. Skallforsvarets mål er å forsøke å avskjære og sinke fienden. Til nå har vi nærmest framstilt skallforsvaret som en vits, med minimale muligheter til å skape alvorlige problemer for den sovjetiske angrepsstyrken. Det materialet som er lagt fram i Oktober heftet "Krig i Norge", mener jeg viser at det norske skallforsvaret alt i dag har en viktig og nødvendig funksjon, men at det har åpenbare svakheter.

Skallforsvarets oppgaver

Slik jeg ser det har skallforsvaret flere viktige funksjoner. For det første så møter det fienden når han er mest sårbar, nemlig i invasjonøyeblikket, når han skal gå fra et element til et annet (sjø/land, luft/land). For det andre, så vil et sterkt skallforsvar kunne påføre fienden alvorlige tilbakeslag. Dette blir desto viktigere ettersom invasjonsstyrkene omfatter elitesoldater og nøkkelpersonell. (jmf. senkinga av Blücher med hele okkupasjonsstaben ombord). For det tredje så vil den psykologiske effekten av at skallforsvaret biter fra seg, brtyr mye både for den videre krigføringa og for motstandskampen seinere.

F -16

F-16 For eller mot?

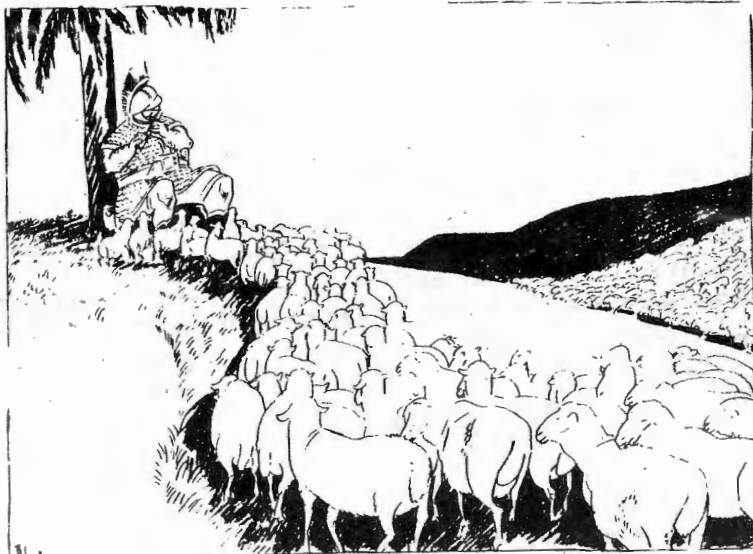
En viktig del av skallforsvaret i dag er F -16 jagerfly. Sytti stk skal stasjoneres i Norge derav en skvadron på Ørlandet. Vi har argumentert mot innkjøp av disse flya, og jeg mener vi skal fortsette med det.

Men ikke utifra en tankegang om at F -16 svekker skallforsvaret, noe de absolutt ikke gjør. Grunnen til at jeg mener vi fortsatt må gå imot disse innkjøpa er at de sett under ettstjeler så uforholds - messig stor del av de totale forsvarsmidlene over en årrekke. Dette er en alvorlig feildisponering som setter styrking av andre og viktige felter av forsvaret tilbake.

Krav til styrking av skallforsvaret i Trøndelag.

1. Fast bemanning av alle kystforta. Styrking av antiluftsskyts og nærforsvar.
2. Stående styrker i Trøndelag. Et feltribrig på 5000 mann bestående av vernepliktige.
3. Styrke flyplassforsvaret ved anskaffelse av rakettssystem (det mest aktuelle er det s.k. Hawk - systemet)

Fritjof.

G.H. 17/6 1950

KOMINFORMS FREDSHYMN

SOMMERLEIR I ÅR OGSÅ.

Det blir stasjonærleir på SUND folkehøgskole ifra søndag 17.juli kl.9.00 og til onsdag 20.juli kl.17.00.

Det er full pensjon og trivelige omgivelser.

Pris pr.døgn med sovepose er kr.150,- og uten er kr.180,-.

Barn under 5år kr.50,- og 5-12 år halv pris.

Et av temaene blir antagelig om sosialismen. Følg med i KK.

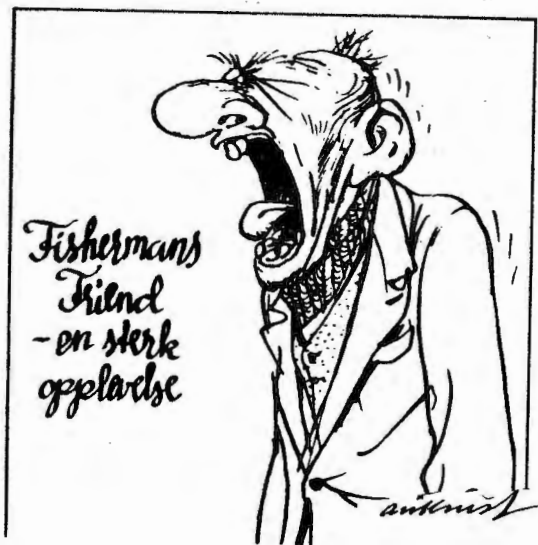
Når det gjelder vandreleir så håper vi at N.Tr.lag arrangerer dette.

Vel møtt.

"SVAR" TIL KANG.

Det vil si; du får ikke noe svar idag. PML har vært sjuk og ute av stand til å gjøre rede for seg. Han har lovet å svare på kritikken din av artikkelen i UKE-Adressa til neste nr av FK

FK-red.

SVAR FRA STÅLKONSTRUKSJONER.

I F.k. for mars retter DS kritikk til kameratene på TMV og Stålkonstruksjoner (SK).

På den ene sida tar DS sjelkritikk for ikke å ha bidratt til å lede og samordne kampen på TMV og SK, en sjelkritikk vi slutter oss til. På den andre slår de spørsmålet om reformisme og kommunistenes rolle på de to plassene i hartkorn.

Sjelkritikken burde tydeligvis også ha omfatta en manglende kjennskap til kampen for bevaring av Stålkonstruksjoner, ettersom DS-kritikken på ingen måte tar hensyn til de klare forskjellene mellom de to plassene. Det er i det hele tatt ikke samsvar mellom overskrifta på kritikken og innholdet ettersom konkret kritikk av SK er mangelvar.

Dette er ikke noe forsøk på å reinvaske kommunistenes rolle på SK, snarere et forsøk på å gi et mer sant bilde av situasjonen. Først til hva jeg er enig i av kritikk som angår SK. Riktignok nevner ikke DS-kritikken Sk i punkt 2, men 1-times aksjonen ble også gjennomført på Sk, sjøl om det var og er motsigelser på dette spørsmålet i avdelinga.

Jeg er også enig ⁱ at kritikken om manglende massemobilisering er delvis rett. I en periode blei for mye vekt lagt på forhandlinger, diplomati, undersøkelser, utarbeiding av konkrete planer osv, et arbeid hvor kun et lite mindretall av klubbens medlemmer var engasjert, sjøl om de involverte la mye vekt på å få ut informasjon om det som blei gjort til alle ansatte.

Det manglende grepet om politisk mobilisering på ei aksjonslinje førte til pessimisme og oppgitthet blant arbeiderne. Dette resulterte i at første gang klubbstyret reiste forslaget om å gå til slike drastiske aksjoner som nå er bebuda, så falt forslaget med dunder og brak, og klubbstyret sto ikke lenger på forslaget.

Situasjonen har nå endra seg radikalt. Dette har sammenheng med flere faktorer. For det første arbeidet som GM, nåværende klubbformann har gjort som tillitsmann og som medlem av et arbeidsutvalg mot nedlegging, i å avsløre Akerledelsen lokalt og sentralt sitt råtne spill om arbeidsplassene ved SK. Dette har skapt forbitrelse og klassehat blant arbeiderne og istedenfor å resignere når arbeidsplassene står ved graven, er de mer kampinnstilt enn noen gang.

Kampen på Sk sett under ett mener vi absolutt ikke har vært prega av reformisme i den forstand at klassesamarbeidsideene har styrka seg. Hvis DS mener det må de for all del komme med konkrete eksempler. For vår del vil vi vise til de vedtak klubben har fatta og de aksjoner klubben har gjennomført.

Vi deltok riktignok i 1-timesaksjonen, men ~~den~~ var på befering var det en spontan "sitt-ned"-aksjon med full oppslutning. Vi har dessuten streika under et styremøte og 2 timer i forbindelse med aksjonsdagen for bevaring av TMV og SK som munna ut i Samorg-demonstrasjonen om kvelden .

Klubben har dessuten enstemmig vedtatt å holde igjen skaftene til Aker verdal, som er vårt siste oppdrag og er planlagt overført til Verdal i begynnelsen av påskeuka. DS/FU framhever sjøl dette i en løpeseddel som en framreden aksjon.

Vi er likevel enige i at dette kom seint igang.

Vi har aldri gitt inntrykk av å være i samme båt som eierne. Det betyr ikke at vi er motstandere av å utnytte motsigelser i borgerskapet og inngå midlertidige allianser.

Igjen spør vi DS om det er uttrykk for reformisme og klassesamarbeid når vi i vedtaks form anmelder Aker Trøndelags ledelse for trygdemisbruk og krever at Aker Trøndelags ledelse med Frey Larsen i spissen må sparkes ut av styret for bedriften.

På et område, et viktig område riktignok er vi prega av reformisme. Det gjelder spørsmålet om å spre revolusjonær propaganda (KK, løpesedler osv), og manglende grep om å utvikle folk til revolusjonære og knytte dem nærmere partiet. Vi innrømmer at dette er feil, men sjøl om det ikke fritar oss for ansvar vil vi likevel påpeke at det er begrensa hva et ytterst beskjedent antall kommunister kan få til når de sitter tillopp over øra i fagforeningsarbeid og tillitsmannsarbeid og alt det medfører i en situasjon lik den vi har vært igjennom.

Til orientering kan vi opplyse at vi endelig har tatt opp et KK-abbonement til klubbkontoret.

At denne form for reformisme rir distriktet som helhet er vi ikke i tvil om. Et godt eksempel på dette er at det først like oppunder påske foreligger distribuert partiets eneste offentlige propaganda i form av en løpeseddel fra FU som tar for seg kampen for arbeidsplassene i Trondheim med SK, TMV, og Ila Jern som eksempler.

Det vil føre for langt å gå inn på kritikken av kommunistene på TMV i dette innlegget, vi overlater det til kameratene der.

Vi utfordrer forevrig DS til å reagere på vårt svar og å komme

med konkrete eksempler på påstandene sine, hvis de i det hele tatt har noen.

Conrad og Svein

Simplicissimus 1916

DE UHELLIGE TRE KONGER

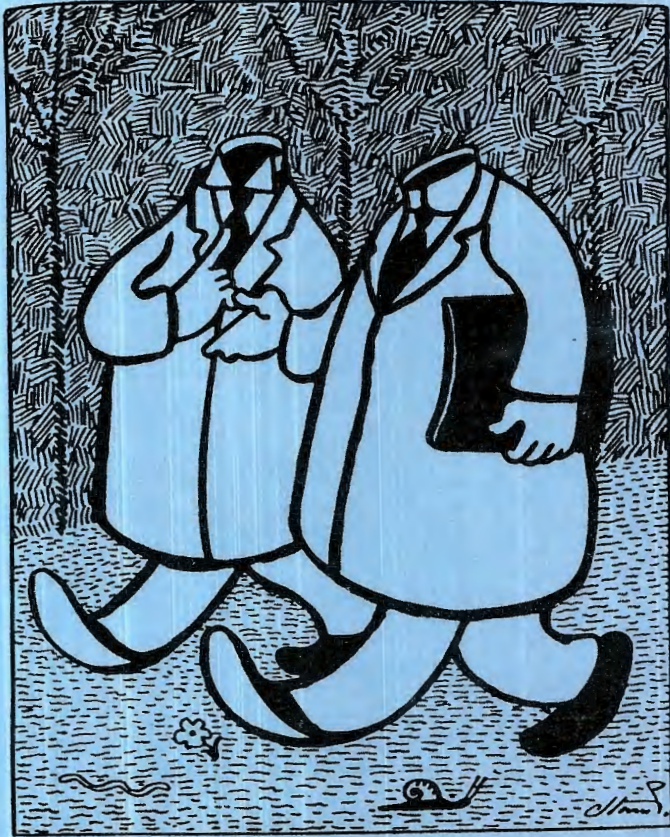
Hvor vakkert lyser ikke morgenstjernen for oss!

SVAR TIL ANTON: ER DET PLESS TIL DAGSKAMP PÅ VÅRPLANEN

Vi er vel enige om at plan alltid vil være et spørsmål om prioritering. AKP er et lite parti med et svært arbeidsfelt. Det sier seg sjøl at de oppgavene DS til enhver tid kan gi høy prioritering er svært begrensa. Det er ingenting å legge skjul på at vi siden landsmetet har hatt ei relativ intern innretting. Dette er også helt i tråd med de retningslinjene landsmetet la opp. Teoretiske studier er høyere prioritert enn på mange år. Etter min mening helt nødvendig utifra situasjonen i partiet. Er Anton enig i denne prioriteringa, må han også være enig i at vi må prioritere med noe annet. Hva mener du burde vært tatt ut av planen til fordel for dagskampen? Men er det nå slik at det ikke er rom for dagskamp på vårplanen? Hva med 8.mars, 1.mai, minioppgjøret, valgkamp? Er det ikke rom for dagskamp her? Hva med det kontinuerlige arbeidet på jobben? Valget står nå for døra. Det er en prioritert oppgave. Det er tatt organisatoriske grep fra DS si side.

Du sier vi mangler "linjer" på en rekke områder. Gjør vi det? På noen områder har vi høl, eller har problemer med å bli enige. Men hvis du tenker deg om, vil du finne at vi har dagsaktuell politikk på en rekke områder. Hva med Afghanistan, Sovjet? Hva med 6-timersdagen, arbeidsnedleggelse, permitteringer, minioppgjøret? Bare for å ta noe. Politikken har vi. Vi har en dagsavis som er et ypperlig redskap for å spre den. 1.mai og valgkampen er bra redskap for massemobilisering. Det er faktisk bare å sette i gang.

Roger

Intellektuelle. 1939.

HEI,

DET ER FREMDELES BØKER IGJEN PÅ
OKTOBER BOKHANDEL.